

“Dweilen met de kraan open...”

Na een volleybalwedstrijd kan ik niet meteen slapen. De hersenen analyseren de wedstrijd. Laat ik de tijd nuttig besteden. Het schrijven van de volleyblog begint. Buiten regent het, zoals de hele avond al. Ook in de Lutte regende het volop, waar wij trouwens met 4-0 verloren. Dames 1 had daar veel meer uit kunnen halen. Minimaal twee sets en ik denk zelfs een overwinning. Goed, wat ging goed en wat kan beter.

De vaste lezers van de Volleyblog weten, dat ik ervan overtuigd ben dat Dames 1 aan het einde van het seizoen in het midden zal eindigen van de 1^e Klasse. Wat deze stelling betreft ben ik op dit moment “Remi”. De ouderen onder ons kennen de serie “Alleen op de wereld” vast nog wel. “Remi” was de hoofdpersonage in deze serie.

De 1^e set werd goed gevolleybald. Geloof in eigen kunnen is aanwezig, maar net als bij het inspelen ontbreekt de harde klap in de aanval. Alweer voert de voorzichtigheid onnodig de boventoon. In de 2^e klasse kan dat prima, want de tegenstander heeft moeite om een aanval op te zetten, maar in de 1^e Klasse klapt de tegenstander ons de bal om de oren. Lutheria deed precies dat. Tijdens de time-out van Mark hebben de spelers oog voor alles wat verkeerd gaat. Allemaal goede analyses van ons team hoor, maar niemand heeft het over het ontbreken van de harde klap. Nog voordat Mark iets kan zeggen flap ik het eruit. Niet boos of geërgerd, maar het moest even gezegd, het is zo jammer dat je de punten niet opraapt. Goed, verder niks gezegd. Ondanks de bijval van het team wordt het niet uitgevoerd en wint Lutheria vrij eenvoudig de set. Lutheria speelde de eerste set prima, maar met de wedstrijd tegen Isivol in het achterhoofd laten wij hier toch écht een set liggen.

In de 2e set serveert Dames 1 fantastisch en bouwen zij een enorme voorsprong op (4-13). Bijna iedere serve was meteen een punt. Als Dames 1 side-out blijft spelen, dan kunnen ze wandelend naar de finish. Maar! De serve werd wat minder en het kwam weer op het volleyballen aan. De voorsprong liep terug, maar Dynamiek scoorde met regelmaat door goed verdedigen en af en toe een harde klap. De harde klap in de aanval verdween langzaam uit het spelbeeld en Dames 1 was alleen nog aan het verdedigen. Als je niet voor het punt gaat, dan geef je de set weg. Mentaal is het dan heel zwaar om gemotiveerd te blijven. De dames zijn een hecht team en peppen elkaar continue op. Steunen elkaar en proberen het samen neer te zetten. De voorsprong verdwijnt als water door de vingers. Dames 1 laat hier opnieuw een set liggen.

In de 3^e set focust het team zich volledig op zichzelf. Wat kan ik beter, wat kan de ander beter, wat kunnen we als team beter. Het regent persoonlijke fouten en het is dweilen met de kraan open (figuurlijk). Het ene probleem wordt opgelost en ondertussen creëert Lutheria het volgende probleem voor ons. Niemand is meer bezig met de tegenstander aan de andere kant van het net. Lutheria is een ploeg van ups en downs. Niemand zag dat Lutheria matig speelde. We hadden Lutheria pijn kunnen doen en daaruit een positieve drive kunnen halen. Ook hier hebben wij een set laten liggen, want een matig spelende Lutheria wint niet van een goed spelende Dynamiek.

In de 4^e set nam het ongeloof in een setwinst de overhand. Buiten regende het hard, toepasselijk. Vervolgens ging het ook in de sporthal te regenen. Een paar druppels kon nog wel droog worden gedweild, maar de druppels vielen steeds sneller op de vloer. Bij een stand van 6-4 was het dweilen met de kraan open (letterlijk). Met elkaar werd besloten om het veld te verplaatsen naar het midden van de sporthal. Dit was misschien een mooie kans voor een opleving. Helaas. Beide teams presteerden zeer matig en snakten naar het einde. Dames 1 liet de kans liggen om van een zeer matig spelende Lutheria een set te pakken.

Setstanden: 25-14, 25-20, 25-16 en 25-14.

